

GŁOS PIOTRKOWSKI

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Rok IV (VII)

SOBOTA 6 STYCZNIA 1951 ROKU.

Nr. 5

SEUL WYZWOLONY

Wojska ludowe w niepowstrzymanym marszu naprzód oczyszczają ziemię koreańską od napastnika

PEKIN (PAP). — Agencja Nowych Chin doniosła z Seulu dnia 4 stycznia:

Seul został wyzwolony dzisiaj w południe przez koreańską armię ludową i ochotników chińskich. Wyzwolenie Seulu nastąpiło po nowej ofensywie, rozpoczętej na szerokim froncie w Korei środkowej dnia 31 grudnia ubiegłego roku, która doprowadziła do pomyślnego przełamania nieprzyjacielskich linii obronnych.

Koreańskim wojskom ludowym i ochotnikom chińskim wkraczającym do Seulu pozostali w mieście mieszkańcy zgrotowali serdeczne powitanie.

Seul wyzwolony był po raz pierwszy dnia 28 czerwca ubiegłego roku, ale został okupowany przez amerykańskie wojska inwazyjne 30 września tegoż roku. W ciągu trzymiesięcznej okupacji ludność Seulu doznała straszliwego terroru ze strony wojsk amerykańskich i ich marionetek.

W toku swej nowej ofensywy koreańskie wojska ludowe wraz z ochotnikami chińskimi wyzwoliły poza Seulem 4 miasta, a mianowicie: Keson i Poczun na północ od Seulu oraz Kapjun i Czunchon w Korei środkowej.

Potężna ofensywa koreańskich armii ludowej i ochotników chińskich

Gangsterskie wyczyny faszystów w Tuluzie

PARYŻ (PAP). — Bojowikarze faszystowskie napadli na lokal sekcji Partii Komunistycznej w Tuluzie, wybijając okna łomami żelaznymi. Stanowca postawa oburzonych przychodniów zmusiła jednak napastników do ucieczki.

Pesymistyczne wyrzucenia senatora Tafta

NOWY JORK (PAP). — Jak podaje korespondent agencji „Associated Press” z Cincinnati, senator Taft, przemawiając w klubie masońskim oświadczył, że „w całym kraju daje się odczuć poważny brak zaufania do Waszyngtonu”. Taft dodał, że niektórzy amerykańscy wyśi wojskowi przyznają w rozmowach poufnych, że sytuacja w Korei jest wynikiem największej porażki, jakiej kiedykolwiek doznały Stany Zjednoczone.

Lud Francji odpowiada strajkiem na przyjazd gen. Eisenhowera

PARYŻ (PAP). — W związku z zapowiedzianym przyjazdem gen. Eisenhowera do Paryża masę pracujących Francuzi czynią przygotowania do wielkiego patriotycznego strajku protestacyjnego. 1.400 robotników paryskiej fabryki metalowej „Ericsson” postanowiło wziąć udział w akcji strajkowej. Uchwalona przez robotników rezolucja stwierdza m. in.: „Eisenhower — to wojska! Precz z zagranicznymi generałami w Paryżu! Niech żyje pokój!”

Personalni elektroni Genewil- liers również postanowili proklamować strajk protestacyjny. Komisja

Dalsze porażki imperialistów w Vietnamie

PEKIN (PAP). — Rozgłoszona „Głosowi” donosi, że działania wojsk ludowych rozwijają się pomyślnie w Vietnamie północnym.

Jednostki wojsk ludowych zaatakowały w ostatnich dniach pozycje francuskiego korpusu ekspedycyjnego w Vinhien, Phucen, Bacninh i Bacgiang na północ od Hanoi, zadając nieprzyjacielowi dotkliwe straty. Garnizon umocnionego posterunku Thana został doszczętnie rozbit przez wojska ludowe. Dowódca

rozwija się dalej w kierunku południowym. Amerykańskie siły inwazyjne i marionetkowe wojska Li Syn Mana uciekają w popłochu.

LONDYN (PAP). — Jak donosi z Tokio agencja Reutersa, oficjalny komunikat sztabu 8 armii amerykańskiej doniósł o opuszczeniu Seulu w następującej formie: „Miasto Seul zostało z powodzeniem ewakuowane przez wszystkie wojska narodów zjednoczonych, które wycofały się zgodnie z planem na swe następną pozycję obronną.”

Co się tyczy dalszych amerykańskich planów obronnych, to agencja Reutersa przytacza pogłoski, że nowa linia obronna ma przebiegać przez Siwon w odległości 30 km. na południe od Seulu, lub też Osan jeszcze dalej o 15 km. Na razie — jak stwierdza korespondent Reutersa — wojska amerykańskie są w dalszym ciągu w odwrocie wzdłuż całego frontu szerokości 240 km.

Z dalszych doniesień korespondentów prasy zachodniej wynika, że Amerykanie obawiają się przecięcia swych sił na dwie części wskutek szybkich postępów ofensywy wojsk ludowych na centralnym froncie. W ostatniej chwili donoszą z Tokio, że siły amerykańskie, broniące portu Incheon poczęły ewakuować się na morze.

Korespondenci prasy zachodniej, opisując szczegóły ucieczki z Seulu, stwierdzają, że w tym mieście, niszczonej i palonej przez Amerykanów, panowało istne piekło. Ludność Seulu narażona była na niewymowne cierpienia.

Ucieczkę Amerykanów ostaniam — jak donosi korespondent Reutersa — oddział brytyjski, który przed wycofaniem się wysadził w powietrze ostatni most przez rzekę Han.

PEKIN (PAP). — Ogłoszony w Phenjanie czwartkowy komunikat na czele go dowódcza koreańskiej armii ludowej donosi, że wojska ludowe wraz z ochotnikami chińskimi kontynuowały natarcie na wszyst-

kich odcinkach frontu. Po przerwaniu linii obronnych nieprzyjaciela wzdłuż całego 38 równoleżnika, wojska ludowe nacierają na południe. Według stanu z dnia 3 stycznia, wojska ludowe posunęły się na całym froncie o 20 — 30 km. poza 38 równoleżnik. Wojska ludowe wyzwoliły Jonan, Szangan, Munsan i inne miejscowości.

Armia Ludowa wyzwoliła Seul. Li Syn Man zbiegł do Pusan. Napastnicze wojska amerykańskie cofają się pod naporem koreańskiej Armii Ludowej. I zgodnie z historią szkołą zbrodni wyładowują się wściekłość za doznany porażkę na ludność cywilną, na domach, na szpitalach, muzeach. Program bestialskiego niszczenia zawarty został w takich oto słowach pełnego wyższego oficera amerykańskiego: „Nie pozostawimy im najmniejszego budynku, najmniejszej ścieżki, ani lepianki, gdzie mogliby się ukryć.”

Według sprawozdań reakcyjnych agencji prasowych, cały Seul został podpalony przez cofające się oddziały amerykańskie. Milion ludności Seulu wypędził się przed uczynionej Hitlera z miasta. Milion ludzi błąka się o głodzie, przy 35 stopniowym mrozie na drogach wiodących na południe. Korespondent francuski „Monde” stwierdza m. in.: „Na drodze Seul — Pusan widziałem umierające z zimna i głodu setki kobiet i dzieci.”

Amerykańscy naśladowcy hord hitlerowskich podpalają szpitale, domy mieszkalne, świątynie, a także — jak podaje agencja amerykańska AP — podpalają nawet lasy, stogi siana i zabudowania wiejskie.

Zoldacy Mac Arthura, podpalając i wysadzając w powietrze wszystkie budynki, pędzą przed sobą ludność z terenów, które opuszczają. W wyniku tej barbarzyńskiej akcji o rozmiarach dotąd niespotykanych — jak pisze dziennik francuski „Paris Presse” — w chwili obecnej

Walka o plan w przemyśle węglowym Górniczy Śląska masowo odpowiadają na apel rębacza Kawczyka

KATOWICE (PAP). — Hasło nowej formy współzawodnictwa o podniesienie cykliczności robót wydo byczych i wzmożenia wydajności pracy — DLA PRZEDTERMINOWEJ REALIZACJI DRUGIEGO ROZWIĄZANIA PLANU 6-LETNIEGO — rzucio

ne przez młodego rębacza kopalni „Bytom” Alfreda Kawczyka, spotkało się z gorącym przyjęciem wśród górników kopalń śląskich.

Już w pierwszych dniach na wezwanie Kawczyka odpowiedziano, że 17 kopalń polskich, deklarując zwiększenie ilości wykonywanych robót.

4 km. do walki o zwiększenie wydobywania włączyli się kopalnie: „KATOWICE”, „PSTROWSKI”, „BOBREK”, „GRODZIEC”, „LUDWIK” i „Czerwona Gwardia”.

25 zespołów ścianowych, 52 chodników, 50 filarów, łącznie 373 górników kopalni „PSTROWSKI” postanowiło wydobyc w styczniu br. 3.007 ton węgla ponad plan.

W kopalni „GRODZIEC” do wspólnej pracy o podniesienie cykliczności produkcji przystąpiło 90 górników. M. in. 50-osobowa brygada ścianowa Stanisława Mrozka postanowiła w okresie 3 miesięcy wykonać dodatkowo 6 cykli wydobywczych.

37 zespołów ścianowych kopalni „BOBREK” zadeklarowało dodatkowe wykonanie w pierwszym kwartale br. o 6 — 9 cykli, zobowiązując się do wydobycia 4.925 ton węgla ponad plan.

Załoga ścianowa oddziału IX postanowiła zrealizować roczny plan wydobycia węgla 31 października br. i wyprodukować do końca br. dodatkowo 18.750 ton.

W kopalni „LUDWIK” złożyli rębacz chodnikowi Franciszek Niewiadomski, Ignacy Piekarski i Józef Stanek, którzy realizować będą swe zadania produkcyjne w granicach od 200 do 205 proc.

Zobowiązanie wykonywania w każdym dniu roboczym cyklu produkcyjnego złożył w kopalni „CZERWONA GWARDIA” w imieniu 22-osobowej brygady rębacz ścianowy Ignacy Nowak, postanawiając jednocześnie wykonywać 122 proc. normy.

Najważniejsze zobowiązania w kopalni „LUDWIK” złożyli rębacz chodnikowi Franciszek Niewiadomski, Ignacy Piekarski i Józef Stanek, którzy realizować będą swe zadania produkcyjne w granicach od 200 do 205 proc.

Zobowiązanie wykonywania w każdym dniu roboczym cyklu produkcyjnego złożył w kopalni „CZERWONA GWARDIA” w imieniu 22-osobowej brygady rębacz ścianowy Ignacy Nowak, postanawiając jednocześnie wykonywać 122 proc. normy.

Najważniejsze zobowiązania w kopalni „LUDWIK” złożyli rębacz chodnikowi Franciszek Niewiadomski, Ignacy Piekarski i Józef Stanek, którzy realizować będą swe zadania produkcyjne w granicach od 200 do 205 proc.

Zobowiązanie wykonywania w każdym dniu roboczym cyklu produkcyjnego złożył w kopalni „CZERWONA GWARDIA” w imieniu 22-osobowej brygady rębacz ścianowy Ignacy Nowak, postanawiając jednocześnie wykonywać 122 proc. normy.

Najważniejsze zobowiązania w kopalni „LUDWIK” złożyli rębacz chodnikowi Franciszek Niewiadomski, Ignacy Piekarski i Józef Stanek, którzy realizować będą swe zadania produkcyjne w granicach od 200 do 205 proc.

Zobowiązanie wykonywania w każdym dniu roboczym cyklu produkcyjnego złożył w kopalni „CZERWONA GWARDIA” w imieniu 22-osobowej brygady rębacz ścianowy Ignacy Nowak, postanawiając jednocześnie wykonywać 122 proc. normy.

19 mln. Koreańczyków błąka się po lach w oczekiwaniu śmierci.”

Agresorzy amerykańscy mszczą się we dług najczystszych uczuć hitlerowskich, mszczą się za to, że bohaterki narodu koreańskiego nie pozwoliły się ujarzmić, za to, że czółgi i samoloty okazały się słabsze od woli narodu, słabsze od umiłowania przelotu pokoju i wolności.

Polacy, a w szczególności ludność Warszawy wie dobrze, co oznacza faszystowska ewakuacja, wie dobrze, do czego zdolna jest faszystowska soldateska, paląca i grabiąca wszystko, co jej pod rękę popadnie.

I wraz z gorącym uczuciem dla bohaterki ludu koreańskiego, którego nie zlamia bestialstwo żołdaków Mac Arthura, przewyższające nawet zbrodnie hitlerowskie, WZRASTA NASZA NIENAWIŚĆ DO ORGANIZATORÓW TYCH MORDÓW I NASZA WOLA PRZECIWI STAWIENIU SIĘ ZBRODNICZYM PLANOM AMERYKAŃSKICH LUDOBOJCÓW.

Wilhelm Pieck - Bohaterem Pracy Uroczysta akademii w Berlinie w 75-lecie urodzin

BERLIN (PAP). — W dniu 3 bm. odbyła się w hali sportowej „Werder Seelenbinder Halle” uroczysta akademii z okazji 75-lecia wodza mas pracujących Niemiec, przewodniczącego SED, prezydenta Niemieckiej Republiki Demokratycznej — Wilhelma Piecka.

Zebrań serdecznie powitali pojawienie się w prezydium prezydenta Piecka, członków Biura Politycznego SED, członków delegacji rządowych krajów zaprzyjaźnionych i delegacji bratnich partii.

Burliwą owacją powitali uczestnicy akademii radziecka delegacja rządu, delegację Chińskiej Republiki Ludowej, Polski, Czechosłowacji, Węgier, Rumunii, Bułgarii, Albanii, delegację partii komunistycznych Anglii, Francji, Włoch, Austrii, Grecji, Japonii i Danii.

Wskazując na wielkie zasługi Wilhelma Piecka jako wodza niemieckiej klasy robotniczej, jako organizatora zjednoczenia dwóch partii robotniczych — socjal-demokratycznej i komunistycznej w Niemiec kę Socjalistyczną Partię Jedności (SED). Ulbricht podkreślił wielkie sukcesy Niemieckiej Republiki Demokratycznej w dziedzinie budownictwa pokojowego.

Sukcesy Niemieckiej Republiki Demokratycznej — powiedział Kuzniecowa — są źródłem natchnienia dla całego narodu niemieckiego w jego walce o jednolite, niezależne, demokratyczne i miłujące pokój Niemcy. Istnienie w centrum Europy nie-

przemówienie wicepremiera ULBRICHTA

Po zagajeniu akademii przez premiera Grotewohla zabrał głos wicepremier i sekretarz generalny SED Ulbricht. Oświadczył on, że obchód 75-lecia Wilhelma Piecka przekształcił się w święto ludowe.

Wskazując na wielkie zasługi Wilhelma Piecka jako wodza niemieckiej klasy robotniczej, jako organizatora zjednoczenia dwóch partii robotniczych — socjal-demokratycznej i komunistycznej w Niemiec kę Socjalistyczną Partię Jedności (SED). Ulbricht podkreślił wielkie sukcesy Niemieckiej Republiki Demokratycznej w dziedzinie budownictwa pokojowego.

Sukcesy Niemieckiej Republiki Demokratycznej — powiedział Kuzniecowa — są źródłem natchnienia dla całego narodu niemieckiego w jego walce o jednolite, niezależne, demokratyczne i miłujące pokój Niemcy. Istnienie w centrum Europy nie-

Sukcesy Niemieckiej Republiki Demokratycznej — powiedział Kuzniecowa — są źródłem natchnienia dla całego narodu niemieckiego w jego walce o jednolite, niezależne, demokratyczne i miłujące pokój Niemcy. Istnienie w centrum Europy nie-

Sukcesy Niemieckiej Republiki Demokratycznej — powiedział Kuzniecowa — są źródłem natchnienia dla całego narodu niemieckiego w jego walce o jednolite, niezależne, demokratyczne i miłujące pokój Niemcy. Istnienie w centrum Europy nie-

Sukcesy Niemieckiej Republiki Demokratycznej — powiedział Kuzniecowa — są źródłem natchnienia dla całego narodu niemieckiego w jego walce o jednolite, niezależne, demokratyczne i miłujące pokój Niemcy. Istnienie w centrum Europy nie-

W 75 rocznicę urodzin tow. Wilhelma Piecka odbyło się w Zychlinie uroczyste przemianowanie tamtejszych zakładów wytwórczych na zakłady Jego Imienia.

Przygotowania do wyborów do rad najwyższych republik radzieckich

MOSKWA (PAP). — W Związku Radzieckim rozpoczęły się przygotowania do wyborów do rad najwyższych republik związkowych i autonomicznych, które odbędą się w dniach od 18 do 25 lutego br.

W miastach i osiedlach na terenie całego Związku Radzieckiego robotnicy, kolchoźnicy i inteligencja pracująca wysuwają kandydatów do dzielnicowych i okręgowych komisji wyborczych. Rozpoczęły się już prace w punktach agitacyjnych, gdzie odbywają się pogadanki i referaty popołudniowe z koncertami, w których biorą udział wybitni artyści radzie-

cy oraz członkowie kółek twórczości amatorskiej.

Ożywioną działalność prowadzą liczne rzesze agitatorów. Tak np. w Molotowie w pracach agitacyjnych, bierze udział blisko 200 tys. osób.

W Moskwie odbyło się posiedzenie centralnej komisji wyborczej. Członkowie komisji omówili szereg zagadnień związanych z kampanią wyborczą do Rady Najwyższej RFSSR. M. in. ustalono formę kartek wyborczych i protokołów komisji wyborczych oraz omówiono zasady pracy terenowych komisji wyborczych.

Tkacze ZPB im. Stalina walczą o wyższą wydajność pracy

Tkacze ZPB im. Stalina, odpowiadając na apel załogi Zakładów im. Szymańskiego przystąpiła do współzawodnictwa o podniesienie wydajności pracy. Jednocześnie podjęli oni współzawo-

dnictwo międzyzakładowe o tytuł najwydajniej pracującego zespołu tkackiego.

Do współzawodnictwa przystąpiło 120 zespołów, liczących 1000 osoby.

Wilhelm Pieck - Bohaterem Pracy Uroczysta akademii w Berlinie w 75-lecie urodzin

BERLIN (PAP). — W dniu 3 bm. odbyła się w hali sportowej „Werder Seelenbinder Halle” uroczysta akademii z okazji 75-lecia wodza mas pracujących Niemiec, przewodniczącego SED, prezydenta Niemieckiej Republiki Demokratycznej — Wilhelma Piecka.

Zebrań serdecznie powitali pojawienie się w prezydium prezydenta Piecka, członków Biura Politycznego SED, członków delegacji rządowych krajów zaprzyjaźnionych i delegacji bratnich partii.

Burliwą owacją powitali uczestnicy akademii radziecka delegacja rządu, delegację Chińskiej Republiki Ludowej, Polski, Czechosłowacji, Węgier, Rumunii, Bułgarii, Albanii, delegację partii komunistycznych Anglii, Francji, Włoch, Austrii, Grecji, Japonii i Danii.

PRZEMÓWIENIE WICEPREMIERA ULBRICHTA

Po zagajeniu akademii przez premiera Grotewohla zabrał głos wicepremier i sekretarz generalny SED Ulbricht. Oświadczył on, że obchód 75-lecia Wilhelma Piecka przekształcił się w święto ludowe.

Wskazując na wielkie zasługi Wilhelma Piecka jako wodza niemieckiej klasy robotniczej, jako organizatora zjednoczenia dwóch partii robotniczych — socjal-demokratycznej i komunistycznej w Niemiec kę Socjalistyczną Partię Jedności (SED). Ulbricht podkreślił wielkie sukcesy Niemieckiej Republiki Demokratycznej w dziedzinie budownictwa pokojowego.

Sukcesy Niemieckiej Republiki Demokratycznej — powiedział Kuzniecowa — są źródłem natchnienia dla całego narodu niemieckiego w jego walce o jednolite, niezależne, demokratyczne i miłujące pokój Niemcy. Istnienie w centrum Europy nie-

Sukcesy Niemieckiej Republiki Demokratycznej — powiedział Kuzniecowa — są źródłem natchnienia dla całego narodu niemieckiego w jego walce o jednolite, niezależne, demokratyczne i miłujące pokój Niemcy. Istnienie w centrum Europy nie-

Sukcesy Niemieckiej Republiki Demokratycznej — powiedział Kuzniecowa — są źródłem natchnienia dla całego narodu niemieckiego w jego walce o jednolite, niezależne, demokratyczne i miłujące pokój Niemcy. Istnienie w centrum Europy nie-

Sukcesy Niemieckiej Republiki Demokratycznej — powiedział Kuzniecowa — są źródłem natchnienia dla całego narodu niemieckiego w jego walce o jednolite, niezależne, demokratyczne i miłujące pokój Niemcy. Istnienie w centrum Europy nie-

Sukcesy Niemieckiej Republiki Demokratycznej — powiedział Kuzniecowa — są źródłem natchnienia dla całego narodu niemieckiego w jego walce o jednolite, niezależne, demokratyczne i miłujące pokój Niemcy. Istnienie w centrum Europy nie-

Sukcesy Niemieckiej Republiki Demokratycznej — powiedział Kuzniecowa — są źródłem natchnienia dla całego narodu niemieckiego w jego walce o jednolite, niezależne, demokratyczne i miłujące pokój Niemcy. Istnienie w centrum Europy nie-

niemieckiego państwa demokratycznego jest potężnym czynnikiem pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.

Wasze nieocenione doświadczenie walki o jedność niemieckiej klasy robotniczej — oświadczył Kuzniecowa, zwracając się do prezydenta Piecka — Wasza wierność dla wielkich idei marksizmu - leninizmu zaskarbiły Wam powszechny szacunek i miłość narodu niemieckiego i postawiły Was na czele jego sił postępowych, na czele pierwszego, demokratycznego państwa niemieckiego.

W Waszej osobie naród radziecki widzi doświadczonego i niezłomnego bojownika o pokój i bezpieczeństwo narodów, o utrwalenie przyjaznych stosunków między narodem niemieckim i narodami Związku Radzieckiego.

Kuzniecowa zakończył przemówienie okrzykiem na cześć przyjaźni między narodem niemieckim i narodami Związku Radzieckiego.

Z kolei przemawiał szef misji dyplomatycznej Chińskiej Republiki Ludowej — CZI PIN - FEJ, wicepremier i członek Biura Politycznego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — Aleksander Zawadzki. (Przemówienie wicepremiera Aleksandra Zawadzkiego podajemy na str. 2), przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Republiki Czechosłowackiej — Dolansky i inni przedstawiciele delegacji zagranicznych.

Premier NRD — Otto Grotewohl — podał do wiadomości decyzję nadania prezydentowi NRD Wilhelmu Pieckowi tytułu BOHATERA PRACY.

Na zakończenie Wilhelm Pieck wygłosił przemówienie, w którym podziękował za złożone mu życzenia.

Brutalna prowokacja amerykańska w Chinach 58 ofiar bombardowania w mieście Antung

PEKIN (PAP). — Pekinński „Dziennik Ludu” ogłasza pt. „Pomścimy ofiary z Antung!” komentarz następującej treści:

W przeddzień Nowego Roku samolot amerykański zbombardował miasto Antung w Chinach północno-wschodnich, zabijając lub raniąc 58 Chińczyków. Cała ludność Chin dożyła się z najwzrostszym oburzeniem o tym zbrodnym akcie agresji imperialistów amerykańskich.

Miasto Antung jest częścią terytorium Chińskiej Republiki Ludowej. Mimo to lotnictwo amerykańskie pogwałciło znów suwerenność Chin i godność narodu chińskiego, prowokując brutalnie naród chiński. Demaskując to raz jeszcze Amerykę jako wroga narodu chińskiego.

Ameryka doznała porażki w Korei i obecnie zmierza ku ostatecznej klęsce. Jednakże nawet w chwili, gdy

klęska jest nieuchronna, Amerykanie wciąż jeszcze bombardują graniczną strefę obronną Chin i atakują ludność chińską. Świadczy to o tym, że obszar Chin północno - wschodnich nie może cieszyć się zabezpieczonym pokojem dopóty, dopóki nie zostanie wywalczony całkowity zwycięstwo w wojnie antyamerykańskiej w Korei.

Imperialiści amerykańscy zaciągają obecnie nowy dług krwi wobec narodu chińskiego. Naród chiński musi pomścić śmierć swych rodaków. Najskuteczniejszym środkiem przeciwstawienia się agresji amerykańskiej i obrony pokoju jest dzisiaj dla narodu chińskiego wzmocnienie obrony narodowej Chin oraz wzmożenie poparcia ochotników chińskich, którzy stawiają opór agresji amerykańskiej i pomagają Korei.

Noworoczny Konkurs Sportowy
— patrz strona 4

Serdeczne życzenia narodu polskiego dla towarzysza WILHELMA PIECKA

Przemówienie tow. Al. Zawadzkiego na uroczystej akademii w Berlinie

BERLIN (PAP). — Wicepremier nego KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — tow. Aleksander Zawadzki — wygłosił na uroczystej akademii urodzin towarzysza Wilhelma Piecka następujące przemówienie:

CZCIGODNY I DROGI TOWARZYSZU PREZYDENCIE! DRODZY NIEMIECCY PRZYJACIELE! W imieniu Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Rządu Polskiego i w imieniu Prezydenta Polskiej Ludowej Bolesława Bieruta delegacja nasza składa najgorętsze i najserdeczniejsze życzenia wielkiemu synowi i przywódcy narodu niemieckiego, towarzyszy Wilhelmu Pieckowi, z okazji 75. rocznicy jego urodzin.

Przed kilku tygodniami cała Polska witała go z głębi serca jako naszego gościa. Ta wspaniała demonstracja przyjaźni polsko-niemieckiej była wyrazem głębokiego historycznego zwrotu w stosunkach między narodem polskim i niemieckim. Zwrot ten stał się możliwy wskutek zwycięstwa Armii Radzieckiej nad faszyzmem.

Z tego zwycięstwa powstała nowa Polska Ludowa, z tego zwycięstwa zrodziła się Niemiecka Republika Demokratyczna — obydwie przejęte nowym duchem braterskiej współpracy między narodami. Niemiecka Republika Demokratyczna stała się kierowniczą siłą narodu niemieckiego w jego walce o pokój i jedność Niemiec.

Wilhelm Pieck jest żywym ucieleśnieniem tych dążeń narodu niemieckiego. Z imionami Prezydentów Wilhelma Piecka i Bolesława Bieruta łączy się jak najściślej HISTORYCZNY ZWROT ku coraz bliższej i ściślejszej współpracy politycznej, gospodarczej i kulturalnej naszych narodów.

Wspólnie ustalona istniejąca granica na Odrze i Nysie stała się granicą, która nie dzieli naszych narodów, ale łączy je jak najmocniej.

Jednoczą nas walka o wielką sprawę pokoju, przeciwko anglo-amerykańskim podpalaczom świata, przeciwko podżegaczom wojennym i ich agentom. Jednoczą nas wspólne uczucia przyjaźni i braterskiej w stosunku do narodów wielkiego Związku Radzieckiego i wodza światowego obozu pokoju — towarzysza Józefa STALINA. Jednoczą nas tradycje długoletnich wspólnych walk rewolucyjnych polskiej i niemieckiej klasy robotniczej, których doskonałym ucieleśnieniem jest towarzysz Wilhelm Pieck.

DRODZY PRZYJACIELE! Naród polski jest głęboko przekonany, że wasza walka o zjednoczenie, demokratyzację i pokojowe Niemcy doprowadzi do całkowitego zwycięstwa.

Na marginesie

Dwa filmy

Znany francuski reżyser filmowy, Louis Daquin, nakręcił jeszcze w roku 1949 film kronikarsko-reportażowy pt. „Bitwa o życie”, będący utworem najważniejszych momentów z przebiegu Paryskiego Kongresu Obrótów Pokoju. Z przemówień kongresowych zostały wybrane najbardziej charakterystyczne ujęcia, po czym ich treść — silustrowano. Pod kierownictwem Daquina powstało w ten sposób pełnowartościowe dzieło filmowe, któremu Warszawski Kongres Obrótów Pokoju przyznał medal złoty, w charakterze szczytnego odznaczenia.

Mimo tych wysokiach wartości ideowych i artystycznych filmu, a raczej właśnie ze względu na nie — reakcyjny rząd francuski zabronił wyświetlenia „Bitwy o życie”, „Inaczej zresztą — powiadał w wywiadzie prasowym Daquin — nie mógł postąpić rząd, który woli użyć ekranów francuskich filmom amerykańskim, propagującym przygotowanie do nowej wojny światowej”.

Zdarza się co prawda niekiedy, że Hollywood zaprzem „ruszyć konceptem” i zamiast historii wojennej, pornografii i gangsterstwa pokazuje w filmie eksportowym coś innego. Oto obecnie w kinach paryskich wyświetlany jest film amerykański pt. „Madame Bovary”, będący przerobką jednego z arcydzieł literatury światowej — powieści Gustawa Flauberta pod tymże tytułem.

Film spreparowany, oczywiście, według gustów i zainteresowań businessmenów USA. Z literackiego arcydzieła zostały barbarzyńsko zniekształcone strzępy, składające się na ohydny, karykaturalny filmowy smród. Omawiając „Madame Bovary” w amerykańskiej prężce, dziennik „Humanité” m. in. pisze: „Chcieli by się powieździe kilka „ciepłych” słów scenarzyście i reżyserom tego obrzydliwego fabrykatu, chcieli by się zapytać ich, kto dał im prawo okaleczać w taki sposób arcydzieło francuskiej literatury. Zapewne, robi się to w imię „obrony kultury zachodniej”, o której tak wiele rozprawiają za Oceanem”.

Ponętsze informacje o losach dwóch filmów na terenie Francji doskonale charakteryzują nie tylko politykę Plevonów, Mochów, ale również ich stosunek do spraw i zagadnień kulturalnych. To drugie zresztą z pierwszego wyrasta, a wszystko razem pierwsze natchnienie z nowojorskiej giełdowej ulicy. B. D.

ranca tego jest fakt, że Niemiecka Republika Demokratyczna, której powstanie określił towarzysz Stalin jako punkt zwrotny w historii Europy, stanowi nieodłączną część światowego obozu pokoju i postępu, na czele którego stoi wielki, niezwykły Związek Radziecki.

Cały naród polski zapewnia naród niemiecki o swojej szczerej, braterskiej solidarności w jego historycznej walce. Cały naród polski życzy towarzyszy Wilhelmu Pieckowi długich lat najlepszego zdrowia dla szczęścia i dobra narodu niemieckiego, dla sprawy pokoju.

Niech żyje wielki przyjaźni między polskim i niemieckim narodem! Niech żyje Związek Radziecki i jego wielki wódz, najlepszy przyjaciel polskiego i niemieckiego narodu — towarzysz Józef Stalin!

Imperialiści nie chcą pokoju w Korei

Delegat radziecki demaskuje dwulicową rolę „komisji trzech”

NOWY JORK (PAP). — W dniu 3 bm. odbyło się posiedzenie Komisji Politycznej Zgromadzenia Ogólnego ONZ. Na porządku dziennym stały trzy sprawy: sprawozdanie tzw. „komisji trzech” o działaniach wojennych w Korei, skarga Związku Radzieckiego na agresję Stanów Zjednoczonych przeciwko Chinom i sprawa Tajwanu.

Przedstawiciel Indii — Rau — złożył sprawozdanie z pracy „komisji trzech” w sprawie zaprzestania ognia w Korei.

Sprawozdanie Rau'a zawiera odpowiedź rządowi Chińskiej Republiki Ludowej na apel „komisji trzech” w sprawie upoważnienia Wu Hsiu-czuana do przeprowadzenia rokowań z „komisją trzech”. Centralny Rząd Ludowy Chińskiej Republiki Ludowej oświadczył niejednokrotnie, że będzie uważał za bezprawne wszystkie rezolucje, dotyczące kluczowych zagadnień, a w szczególności zagadnień dotyczących Azji, jeśli będą uchwalane przez ONZ bez udziału i aprobaty delegatów Chińskiej Republiki Ludowej. Dlatego też Centralny Rząd Ludowy Chińskiej Republiki Ludowej nie mógł dać instrukcji swemu przedstawicielowi, gen. Wu Hsiu - czuanowi, aby w dalszym ciągu pozostawał w Lake Success celem przeprowadzenia rozmów z wyżej wymienioną bezprawnie utworzoną „komisją trzech”.

Oświadczenie jeńców amerykańskich w Korei

PEKIN (PAP). — Korespondent Agencji Nowych Chin donosi z Korei, że podczas zwiadania przez niego jednego z obozów jeńческих, grupa amerykańskich i brytyjskich jeńców wojennych złożyła mu oświadczenie i prosiła o ogłoszenie go w prasie. Oświadczenie to ma następującą treść:

„Wyrażamy uznanie dowództwu koreańskiej armii ludowej i ochotników chińskich za nadzwyczaj ludzkie i uprzejme traktowanie nas. Mieszkamy w ciepłych, wygodnych kwadratach, jesteśmy dobrze odżywieni i traktowani z szacunkiem. Mamy nadzieję, że sytuacja w Korei zostanie już wkrótce uregulowana i uwolniamy, że dopuszczenie przedstawicieli Chin Ludowych do Rady Bezpieczeństwa i wszystkich organów ONZ przywróciłoby nam w znacznej mierze do uregulowania konfliktu koreańskiego”.

Oświadczenie to podpisał następujący oficerowie: ppor. Ernest Gold, por. Robert Messan, major John Mc Laughlin, por. George Snippan, por. Herbert Turner, por. Ernest Reid, kpt. Felix Mc Cool, korespondent Agencji „Associated Press” Frank Noel (w randze kapitana), kapitan Charles Peckham, por. Alan Lloyd, por. George Shedd. Oświadczenie to podpisał również kilkudziesięciu amerykańskich i brytyjskich podoficerów i żołnierzy.

Jeśli chodzi o to, w jaki sposób Organizacja Narodów Zjednoczonych może nawiązać łączność z Koreańską Republiką Ludową - Demokratyczną, to Centralny Rząd Ludowy uważa, iż ONZ winna się zwrócić bezpośrednio do rządu Koreańskiej Republiki Ludowej - Demokratycznej.

Następnie zabrał głos przedstawiciel ZSRR Malik, który przypomniał, że Związek Radziecki sprzeciwiał się utworzeniu „komisji trzech”. Malik podkreślił, że jest rzeczą oczywistą, iż blok anglo-amerykański, nalegając na zaprzestanie ognia, usiłuje narzucić Zgromadzeniu Ogólnemu takie kroki, które dalyby mu w przyszłości możliwość kontynuowania agresji sbrojnej w Korei.

Stany Zjednoczone nie chcą bowiem pokojowego rozwiązania kwestii koreańskiej — stwierdził Malik — i czynią wszystko, co w ich mocy, aby kontynuować awanturę w Korei. Potwierdzają to ostatnie wydarzenia w Stanach Zjednoczonych: wprowadzenie stanu gotowości w USA, mobilizacja gospodarcza, wzmożenie historii wojennej, przyspieszenie programu zbrojeń i agresywne przemówienia Trumana i Achesona.

Malik podkreślił następnie, że delegacja radziecka, popierając stanowisko Chińskiej Republiki Ludowej, zgłosiła projekt rezolucji, wzywającej do natychmiastowego wycofania wszystkich wojsk obcych z Korei i dający narodowi koreańskiemu możliwość, aby sam zdecydował o swym losie.

Malik wezwał do natychmiastowego przyjęcia radzieckiego projektu

Na terenach budowy kanału Wołga - Don

MOSKWA (AR). — Korespondent „Pravdy” donosi z Kazań nad Donem, obecnego ośrodka budowy kanału Wołga - Don, że w mieście tym powstały w ostatnich latach całe nowe dzielnice, uruchomiono liczne sklepy, stołówki, kluby, wybudowano dwie nowe szkoły 7-letnie, szkołę budowlaną oraz wiele gmachów użyteczności publicznej. W związku z budową ogromnego zbiornika wodnego, 17 wsi i osiedli wiejskich okregu zostanie przeniesionych na inne miejsce. Już w r. 1951 okreg zasieje 6 razy więcej bawełny, niż w roku ubiegłym.

Korespondent „Pravdy” donosi ze Swierdłowska, że załogi wielu przedsięwzięcia obwodowego swierdłowskiego wniosły już poważny wkład do dzieła budowy nowego kanału. W Ste-

rezolucji, oświadczając, że tylko taki krok umożliwi Zgromadzeniu Ogólnemu konstruktywne rozwiązanie sprawy.

Malik przypomniał Komisji o nowych dowodach zbrodni, dokonywanych przez wojska amerykańskie i południowo - koreańskie. Trzeci sprawozdanie, opublikowane 27 grudnia przez zjednoczonego demokratyczny Front Oczyszczenia w Korei, stwierdza, że w Phenjanie rozstrzelano 15 tysięcy patriotów koreańskich.

Przytaczając szczegóły niesłychanych zbrodni wojsk amerykańskich i liymanowskich w Korei, Malik oświadczył, że barbarzyńskie akty tych wojsk wywołały oburzenie na całym świecie. Podkreślił on, że delegacja radziecka posiada krótkometrażowy film dokumentalny o okrucieństwach Amerykanów w Korei i zgłosił wniosek, aby Komisja Polityczna ten film obejrzała.

Po odczuciu dyskusji na 48 godzin — posiedzenie zamknięto.

Skutki szaleńczego zbrojenia

Gwałtowny spadek stopy życiowej ludności USA

sygnalizuje przyboczna Rada Ekonomiczna Trumana

NOWY JORK (PAP). — Rada Ekonomiczna przy prezydencie Stanów Zjednoczonych opublikowała swą piątą roczną sprawozdanie, przewidujące w bież. roku zmniejszenie produkcji towarów konsumpcyjnych, powiększenie podatków i wzmożenie kontroli w dziedzinie gospodarki.

Podstawa sprawozdania jest postulat, by naród „ponosił ofiary” dla pokrycia wydatków programu wojennego. Sprawozdanie stwierdza m. in. że „jest już rzeczą jasną, iż przedsięwzięcia w dziedzinie obrony będą tak znaczne, że w ciągu roku lub dwóch, a może i w ciągu bardziej długiego okresu czasu, produkcja towarów konsumpcyjnych prawdopodobnie nie ulegnie zmniejszeniu. Dlatego też polityka w dziedzinie płac i podatków powinna zmierzać do tego, aby zapobiec podwyżce płac, które mogą być przyczyną wzrostu cen towarów”.

Poszczególne części sprawozdania świadczą o tym, że Rada Ekonomiczna nie tylko aprobuje zamrożenie płac, lecz i zaleca zwiększenie podatków płaconych przez ludność pracującą.

Rada Ekonomiczna wypowiada się również za przerwaniem państwowych robót budowlanych pod pretekstem, że przeszkodzi to wykonaniu programu wojennego. Rada twierdzi, że „nieistotne” roboty budowlane winny być maksymalnie zredukowane.

Czasopismo „United States News and World Report” stwierdza, że w wyniku realizacji programu wojennego ludność poniesie ciężkie ofiary w bież. roku. Odczuwać się będzie brak mięsa, przy czym ceny tego

Robotnicza Łódź zegnała swego wielkiego syna

Uroczysty pogrzeb tow. Stanisława Skrzyneckiego

Przedwczoraj robotnicza Łódź zegnała na zawsze jednego ze swych najlepszych synów — zasłużonego działacza partyjnego — tow. Stanisława Skrzyneckiego. Kilkutysięczna rzesza delegacji partyjnych i młodzieżowych — oddała ostatni hołd wiernemu synowi proletariatu, który całe swe życie poświęcił wielkiej sprawie socjalizmu, sprawie rewolucji.

Nad grobem, na cmentarzu komunalnym, w imieniu Komitetu Centralnego PZPR — zabrał głos tow. Tadeusz Krupniński, członek CKKP.

„Partia nasza, PZPR — mówił tow. Krupniński — traci jednego z wiernych i oddanych sprawie socjalizmu, towarzysza, który przez całe swoje trudne życie walczył w pierwszych szeregach klasy robotniczej, w szeregach rewolucyjnej partii PPS-Lewicy i KPP — przeciw zgniłemu ustrojowi kapitalizmowi. W tej walce o chleb i prawa dla klasy robotniczej, tow. Skrzynecki brał czynny udział przez lat 30. Za tę walkę sanacja nie szczędziła mu przesładowań. — Tow. Skrzynecki spędził 14 lat w więzieniach Polski obywatelskiej - fabrykancji. Prześladowania nie załamały jednak niezłomnego bojownika łódzkiego proletariatu. Świadomość zwycięstwa socjalizmu dodawała mu siły w rewolucyjnej walce, w której do końca swego życia nie ustawał. W imieniu Centralnej Komisji Kontroli Partyjnej zapewniam Cię drogi towarzyszu, że Partia Twoich czynów nigdy nie zapomni. Cześć Twojej pamięci!”.

„Pamiętajmy łódzcy robotnicy — mówił w imieniu KE i KW PZPR tow. Julian Kubiak — pamiętajmy mury łódzkich fabryk postać tow. Skrzyneckiego — długoletniego sekretarza organizacji partyjnej KPP w dzielnicy Bałuty. Walczył on niełomnie o jedność klasy robotniczej w Polsce, o zwycięstwo socjalizmu w naszym kraju. Dział standard walki pod którym walczył tow. Skrzynecki wysoko dźwierz Polska Zjednoczona Partia Robotnicza.

W latach ostatnich, Partia powierzyła tow. Skrzyneckiemu trudny i zaszczytny obowiązek czuwania nad czystością szeregów partyjnych. Z obowiązków tych wywiązywał się tow. Skrzynecki przykładowo i stał się wzorem działacza naszej Partii!”.

Bojowym hymnem partyjnym — „Międzynarodówka”, zęgnali towarzysza zgasłego przedwcześnie, niezłomnego bojownika sprawy robotniczej.

Policja włoska terroryzuje chłopów i robotników rolnych

RZYM (PAP). — Policja przeprowadziła szereg brutalnych akcji przeciw chłopom i robotnikom rolnym, którzy zajęli niektóre leżące odłogiem ziemie obszarowe w Apulii. Policja otoczyła grupy rolników pracujących w polu i aresztowała ich do opuszczenia zajętych gruntów. Podczas tej akcji terrorystycznej policja zniszczyła i podpaliła narzędzia

pracy, żywność i rowery, które chłopom przynależały.

Sekretariat Włoskiej Konfederacji Pracy na wiadomość o tym brutalnym postępowaniu policji przesłał energiczny protest do rządu.

W różnych miejscowościach Apulii ogłoszono strajki na znak protestu przeciwko represjom policyjnym.

Ludność Trizonii domaga się pokoju i jedności Niemiec

BERLIN (PAP). — Coraz szersze rzesze społeczeństwa Niemiec Zachodnich protestują przeciwko remilitaryzacji Trizonii i żądają podjęcia rokowań pomiędzy Adenauerem a rządem NRD. W wielu miejscowościach ania ludność jednomyślnie wypowiada się za zjednoczeniem Niemiec na podstawie propozycji premiera Grotewohla.

Tak np. obywatele miejscowości Gelsenkirchen-Rotthausen wystosowali apel do członków tzw. „parlamentu” w Bonn, wzywający ich do podjęcia wszelkich wysiłków w celu zjednoczenia Niemiec i utrwalenia pokoju.

Coraz liczniejsze gazety w Niemczech Zachodnich wypowiadają się za przyjęciem pokojowych propozycji premiera NRD Grotewohla.

„Bayerische Staatszeitung” uchwadza za oficjalny organ rządu bawarskiego stwierdza, że rozpoczęcie rokowań z rządem NRD jest obowiązkiem Adenauera.

W ostatnich czasie pres. Truman kilkakrotnie wystąpił prowokacyjnie przeciwko pokojowi.

Bankructwo polityki zagranicznej Trumana

Nowy rok rozpoczyna się w USA pod znakiem wprowadzania tam obecnie „stanu wyjątkowego”. Jak przedstawia się historia tego nowego pojęcia i co ono w rzeczywistości oznacza?

W ciągu ostatnich kilku lat polityka kół rządzących USA poniosła szereg dotkliwych klęsk. Zdemaskowano mit o monopolu USA na bombę atomową, zbankrutował plan Marshalla, ponosi krach podjęta przez imperialistów amerykańskich awanturzysta próba zagarnięcia w Azji nowych przyróżków dla rozpętania wojny o hegemonię światową. Koreańska armia ludowa wspólnie z ochotnikami chińskimi gromi interwentów amerykańskich.

Bezpośrednia agresja zbrojna USA wywołała powszechne oburzenie na całym świecie. W samych Stanach Zjednoczonych występują coraz dotkliwiej przejawy niezadowolenia z obecnej polityki amerykańskich wodzów. Rosną sprzecznosci wewnątrz obozu rządzącego. Nawet tacy zdeklarowani reakcyjniści, jak były prezydent Hoover i były ambasador amerykański w Anglii, Kennedy, przyznają, że polityka zagraniczna USA zbankrutowała.

Wojenni pragną zastraszyć inne narody i wywołać wśród narodu amerykańskiego wrazenie, jakoby Stanom Zjednoczonym groziło niebezpieczeństwo. Rząd USA przy pomocy „stanu wyjątkowego” pragnie usprawiedliwić przyspieszone tempo przygotowań do nowej agresywnej wojny. W ciągu ostatniego półroczia bezpośrednie wydatki USA na cele wojenne wzrosły do 35 miliardów dolarów. Bezpośrednio po wprowadzeniu „stanu wyjątkowego” ogłoszono komunikat o wyasnówaniu na cele wojenne dodatkowych funduszy w wysokości 5 miliardów dolarów i o rozszerzeniu produkcji samolotów wojskowych, czołgów itd.

Według danych pras amerykańskiej suma globalna budżetu wojskowego na rok 1950-51 ma wzrosnąć do 55 miliardów dolarów. W ten sposób każdy Amerykanin (nie wliczając kobiet i dzieci) będzie musiał wydawać przeciętnie 500 dolarów rocznie na utrzymanie machiny wojennej. Rząd Trumana zwiększa liczebność sił zbrojnych USA, rozszerza produkcję wojenną i wysyła broń do innych krajów, a wszystko to kosztem amerykańskich mas pracujących.

W związku z wyścigiem zbrojeń przykreca się do ostatecznych granic śrub podatkowa. Po podwyższeniu opodatkowania o 5 miliardów dolarów nastąpiła dalsza podwyżka podatków, która przyniesie ma 4 miliardy dolarów. Ale rząd uważa że i tego nie wystarczy. Toteż niemal równocześnie z ogłoszeniem „stanu wyjątkowego” na dorocznym zebraniu Stowarzyszenia Amerykańskich Przedsiębiorców wysunięto żądanie dodatkowego opodatkowania ludności na sumę 25 miliardów dolarów.

Rząd USA przy pomocy drakońskich środków,

umotywowanych „stanem wyjątkowym”, zamierza dwiędziestą milionów szeregowych Amerykanów przeciwko polityce rozpętywania wojny i grabienia mas ludowych.

Zapowiadając przez radio wprowadzenie „stanu wyjątkowego”, prezydent Truman oświadczył, że wobec strajkujących lub sprzeciwiających się obniżce płac i przedłużeniu dnia roboczego robotników stosowane będą sankcje jeszcze ostrzejsze niż dotychczas.

Faszystowska ustawa Mac Carrena pozwala rządowi w warunkach „stanu wyjątkowego” zamknąć w obozach koncentracyjnych wszystkich postępowych Amerykanów. Już przed uchwaleniem tej ustawy liczba aresztowań w USA wyniosła około 700 tys. rocznie. Kiedy zaś ustawa Mac Carrena zyska moc obowiązującą, ilość aresztowań politycznych wzrosnąć ma — według oficjalnych danych — o 550 tys.

Wprowadzenie „stanu wyjątkowego” zmierza więc do ostatecznej likwidacji praw narodu amerykańskiego do celu umożliwienia monopolistom nieograniczonego wycisku mas pracujących i usunięcia przeszkód w przygotowaniu nowej wojny.

Truman wychodzi z siebie. (Rys. B. Jefimow)

Jak załoga Fabryki Sklejek — doszła do sukcesów

WAŻNIEJSZE TELEFONY

10-72 Straż Pożarna
10-70 Szpital Międzykomunalny
15-87 Pogotowie lekarskie —
ul. Stalina 45.

K I N A:

Kino „POLONIA” wyświetla film produkcji radzieckiej pt. „Wesoły jarmark”. Film dozwolony od lat 12. Początek seansów godzina 16.30, 19.30 i 20.30. W niedzielę i święta dodatkowe seanse o godzinie 11 i 14.

Kino „BAŁTYK” wyświetla film produkcji niemieckiej pt. „Brazna pajęczyna”. Dozwolony od lat 12. Początek seansów godzina 16.30, 19.30 i 20.30. W niedzielę i święta dodatkowy seans o godzinie 10.30 i 14.30.

ADRES REDAKCJI:

Aleja 3 Maja Nr 4, tel. 15-81
Interesantów przyjmuje się
od godz. 16 do 18

Rozdzielnia: ul. Słowackiego 26
tel. 15-40

Ogłoszenia drobne przyjmuje
tylko Urząd Pocztowy

Przedszkole w Sulejowie

W Sulejowie czynne są dwa dobrze urządzone przedszkola publiczne, przy ul. Koneckiej i Szkolnej, prowadzone z funduszy akcji społecznej tutejszych zakładów pracy. W obu przedszkolach przebywa około 150 dzieci miejscowych robotników i drobnych rolników. Dzieci są pod opieką wykwalifikowanego personelu i otrzymują trzy razy dziennie zdrowy i smaczny posiłek. Nie brak jest różnego rodzaju zabaw i gier. Przedszkola są zelektryfikowane i zradlofonizowane. Dzieci chętnie słuchają audycji nadawanych przez Polskie Radio.

Pracownicy CHPP biorą udział we współzawodnictwie pracy

Rok temu założono w Piotrkowie Hurtownię Nr 41 Centrali Handlowej Przemysłu Papierniczego, która zapotrzebuje w wyroby papiernicze i materiały szkolne wszystkie placówki handlu uspołecznionego na terenie naszego miasta i powiatu. Hurtownia ostatnio założyła detaliczny sklep sprzedaży artykułów papierniczych i materiałów piśmiennych przy Placu Kościuszki 6. W planie na najbliższą przyszłość przewiduje się uruchomienie drugiego punktu sprzedaży detalicznej w dzielnicy robotniczej, w okolicy hut szkła „Hortensja” i „Kara”.

Powieść Siemiona Babajewskiego „Światło nad ziemią” mówi o tym samym środowisku i niemal o tych samych bohaterach, co i jego poprzednia powieść „Kawaler Złotej Gwiazdy”.

„Światło nad ziemią” świadczy o artystyczno-ideologicznym rozwoju młodego pisarza radzieckiego. Świadczy ono również o doskonałej znajomości życia i ludzi na Kubaniu, będącym rodzinnym krajem autora. Opisy przyrody, będące na ogół w powieści nudnymi „wstawkami”, należą do najpiękniejszych stron najnowszego utworu Babajewskiego.

„Światło nad ziemią” jest dowodem, że pisarz może osiągnąć sukces w swoim zawodzie jedynie wtedy, jeśli gruntownie pozna omawianą tematykę. Czytelnik bowiem chce przede wszystkim dowiedzieć się od niego prawdy o życiu, lubi poznawać jedynie bohaterów będących ludźmi, a nie jakimś wymyślanymi istotami. Te wymagania spełnia powieść Babajewskiego, będąca pięknym przykładem dzieła realizmu socjalistycznego.

Głównym bohaterem „Światła nad ziemią” jest „Kawaler Złotej Gwiazdy”. Sergiusz Tutarinow, młody aktywista, twórca elektrowni, która dała światło kolchozom całego okręgu, żywi jeszcze bar-

Mniej więcej rok temu w piotrkowskiej Fabryce Sklejek odbyło się zebranie całej załogi, którego porządek dzienny składał się tylko z jednego punktu: omówienia rocznego planu produkcyjnego.

6 listopada ub. roku Fabryka Sklejek przeżyła dzień, który był następstwem narady wytwórczej z grudnia 1949 roku. Roczny plan produkcyjny został wykonany na 55 dni przed terminem.

W okresie niespełna roku toczyła się w Fabryce Sklejek ambitna walka o wykonanie planu. Załoga pracowała ofiarnie. Świadomość faktu, że robotnik jest gospodarzem fabryki, w której pracuje, była jednym z czynników, dzięki którym przełamano olbrzymie trudności i osiągnięto sukcesy.

TRUDNY POCZĄTEK

Przeszkody, na jakie napotymano przy wykonywaniu planu były wielkie. Pierwszą zasadniczą trudnością był przestarzały park maszynowy. Niektóre maszyny w Fabryce Sklejek pracowały już od kilkudziesięciu lat.

Drugą poważną trudnością była sprawa transportu zarówno wewnętrznego jak i zewnętrznego. Transport luszczyny na białoninę odbywał się przez dwie hale produkcyjne, zaś z białoniny półfabrykat znowu musiał wracać do tych hal. Na terenie fabryki brak test mieszca na składowanie surowca i wyprodukowanego już materiału. Do tego trzeba jeszcze dodać, że fabryka nie ma własnej bocznicy kolejowej. Surowiec trzeba przeladowywać z wagonów kolejowych na samochody, a z samochodów zładować na teren fabryki, te same czynności trzeba spełniać przy ekspedycji gotowego materiału.

ORGANIZACJA PARTYJNA KIERUJE WALKĄ O PLAN

W styczniu 1950 roku współzawodnictwem objętych było tylko 58 procent robotników. Organizacja partyjna rozumiejąc decydującą rolę współzawodnictwa w podniesieniu wyników produkcyjnych poprzez

agitatorów prowadziła akcje uświadamiającą i propagandową. W kilka miesięcy później prawie cała załoga objęta została współzawodnictwem pracy.

Poważną rolę odegrali również w okresie walki o realizację planu produkcyjnego zatrudnieni tu ZMP-owcy. Postanowili oni utworzyć młodzieżowe brygady produkcyjne. Organizacja partyjna nie tylko zapobiegała złyce plany młodzieżowe, ale postanowiła im pomóc. Po nieważ byli oni jeszcze zbyt mało obeznani z procesem technologicznym i w samodzielnej pracy mogli by początkowo napotkać trudności, z inicjatywą organizacji partyjnej przydzielono każdej brygadzie młodzieżowej wykwalifikowanego fachowca, który pouczał młodych robotników. Trzy młodzieżowe brygady produkcyjne pracujące przy prasie, na białoninie i przy suszarce, z powodzeniem dotrzymują dzisiaj kroku starym, doświadczonym robotnikom.

WALKA O MASZYNY

W styczniu ubiegłego roku miesięczny plan produkcyjny został wykonany w 110 procentach, miesiąc marzec zamknięto jeszcze lepszym wynikiem, bo wykonaniem planu w 120 procentach. W tym temple fabryka pracowała do połowy sierpnia, gdy nadszedł przewidziany w planie remont maszyn.

Towarzyszom z Fabryki Sklejek w czasie remontu chodziło głównie o dwie rzeczy: aby remont został przeprowadzony jak najszybciej, aby został wykonany jak najlepiej.

Aby zrealizować w pełni te dwa cele, organizacja partyjna postanowiła podzielić całą brygadę remontową na odpowiednie grupy i przydzielić każdej grupie aktywistę partyjnego, jako technicznego i politycznego zarządcę kierownika. Technik Stefan Mycka zgłasza się ochotniczo do brygady remontowej jako spawacz i swoją pracą pełną poświęcenia daje przykład innym. Remont został wykonany na 4 dni przed terminem.

WIĘCEJ, LEPIEJ, OSZCZĘDNIEJ

Robotnicy produkcyjni dobrze byli obeznani z planem i dlatego pracowali ze zdwojonym wysiłkiem. Jeden dział fabryki walczył z drugim o pełną pierwszeństwa. Przewodzący wyniki osiągał zespół pras i luszczarki z obu zmian. Tym obu działom dorównywała stale suszarnia. Cała fabryka produkowała dużo więcej niż w roku 1949.

Robotnicy z Fabryki Sklejek udowodnili że można pracować szybko, wydajnie, a jednocześnie bez uszczerbku dla jakości. Mimo znacznego wzrostu produkcji jakość nie obniżyła się, ponadto zaś zostały osiągnięte pewne oszczędności na surowcach, zarówno na drzewie jak i na kleju.

WZMAGA SIĘ RUCH RACJONALIZATORSKI

W niespełna rocznym okresie szeroko rozwinięty w Fabryce Sklejek ruch racjonalizatorski. Zaczęły wpływać pomysły, usprawniające produkcję, obniżające jej koszty. Jeden z tych pomysłów polegał na zastosowaniu nowych rolek ciernych przy luszczarce. Nowe rolki nie niszczyły się tak szybko, okres ich pracy był wielokrotnie dłuższy. Podobnie było z ręczną szlifarką sklejk. Przy jej obsłudze pracowało dwóch ludzi. Prosty pomysł, który wprowadził urządzenie do posuwu pozwolił na zmniejszenie obsługi szlifarki o jednego robotnika i przesunięcie go do innych czynności.

Również zażądanie transportu surowca i fabrykatów znalazło szerokie rozwiązanie dzięki pomysłowi racjonalizatorskiemu szofer Stanisława Kotali, który zaprojektował przyczepę do ciągnika. Przyczepa Kotali (autor projektu sam ją zbudował) ma dwa razy większą ładowność, a rozładunek jej jest łatwy i przebiega bardzo szybko.

ZACZAŁ SIĘ DRUGI ROK PLANU 6-LETNIEGO

Wszystko złożyło się na to, iż już 6 listopada gwizd syreny fabrycznej oznajmił wszystkim, że Fabryka Sklejek wykonała swój roczny plan produkcyjny. 7 listopada rozpoczął się drugi rok Planu 6-letniego dla Fabryki Sklejek. I to jest chyba najistotniejsze, że załoga tego niewielkiego zakładu nie spoczęła na laurach, ale bezpośrednio po uzyskaniu sukcesu zaczęła myśleć o tym, by jak najszybciej zrealizować stojące przed nią zadania. ZMP-owcy już tworzą młodzieżową brygadę transportową, która przyczyni się do lepszego rozwiązania sprawy transportu. Produkcja fabryki utrzymuje się wciąż na tym samym poziomie, przekraczając 140 procent.

Zenon Sarnowski.

Uniwersytet Powszechny w Piotrkowie przygotowuje kadry nowej inteligencji

Uniwersytet Powszechny w Piotrkowie rozpoczął swą działalność w roku 1949. Jest to placówka oświatowa, korzystająca z subsydiów i wszelkiej pomocy Centralnej Rady Związków Zawodowych. Słuchacze Uniwersytetu Powszechnego rekrutują się w większości z robotników fabryk piotrkowskich, nie brak jest tu również pracowników umysłowych, zatrudnionych w różnych instytucjach, biurach itp. Program nauki na Uniwersytecie obejmuje zakres gimnazjum przyrodniczo-matematycznego. Po przeluczeniu wykładów w ciągu lat trzech i po złożeniu obowiązujących egzaminów absolwenci otrzymują świadectwo dojrzałości.

Słuchacze Uniwersytetu zorganizowani są w Związku Młodzieży

Z życia Liceum Pedagogicznego

W tych dniach odbyło się zebranie aktywnych ZMP Państwowego Liceum Pedagogicznego w Piotrkowie. Referat pt. „Wychowanie socjalistyczne” wygłosił przewodniczący szkolnego koła ZMP. Omówiono także sprawy organizacyjne.

Po wysłuchaniu sprawozdania z plenum Zarządu Miejskiego ZMP zebrani postanowili poprowadzić szkolenie ideologiczne, powołać brygadę „lekkiej kawalerii”, podnieść wyniki nauczania, brać aktywny udział w pracach ZMP.

W Liceum Pedagogicznym odbyły się ostatnie wybory zarządu nowopowstałego koła Ligi Przyjaciół Zolnierza. Na tym zebraniu przedstawiciel Zarządu Miejskiego LPZ, ob. Rybnicki w krótkich słowach omówił cel i zadania Ligi Przyjaciół Zolnierza. Opiekunką nowopowstałego koła LPZ, z ramienia grona pedagogicznego została ob. Starostkowska.

Polskiej i Towarzystwie Przyjaciół Polsko-Radzieckiej. Wiele aktywności wykazuje koło ZMP. Możliwe jest ono poszczycić zorganizowaniem kilku kół ZMP-owskich na wsi. Dobrze rozwija się ZMP-owska sekcja artystyczna. Występy ZMP-owców z Uniwersytetu Powszechnego cieszą się powodzeniem, zarówno wśród ludności wiejskiej, jak też wśród społeczeństwa piotrkowskiego.

Członkowie ZMP przyczyniają się do poprawy wyników nauczania na Uniwersytecie. Z ich inicjatywy na jednym z zebranych słuchaczy postanowili podjąć współzawodnictwo międzyklasowe w nauce i w osiągnięciu 100-procentowej frekwencji na lekcjach. Co miesiąc odbywają się konferencje pedagogiczne przy współudziale członków samorządu uczniowskiego, przewodniczących rad zakładowych i przedstawicieli Powiatowej Rady Związków Zawodowych, na których dokonuje się podsumowania wyników osiągniętych przez uczących się na Uniwersytecie.

Piotrkowski Uniwersytet Powszechny posiada doskonale wyposażoną świetlicę zaopatrzoną w pisma codzienne i periodyki polskie oraz radzieckie, w gry towarzyskie itp. Powodzeniem cieszą się ciekawe książki pisarzy współczesnych, znajdujące się w bibliotece świetlicowej.

Uniwersytet Powszechny w Piotrkowie stanowi poważną pozycję na odcinku kształcenia nowej inteligencji. Toteż placówce tej należy poświęcić wiele uwagi.

Ważną sprawą na tym odcinku jest wprowadzenie w szereg uczących się na Uniwersytecie — większej ilości kobiet. Obecnie sta nowią one zaledwie 30 procent o-

W podstawowej szkole w Sulejowie zostało zorganizowane szkolne koło Towarzystwa Przyjaciół Polsko-Radzieckiej.

Koło przystąpiło do akcji werbnu kowej nowych członków. W szeregi TPPR wstąpił wszyscy harcerze z miejscowej drużyny harcerskiej. Dzięki aktywnej pracy członków koła i opiekuna koła, nauczyciela tutejszej szkoły podatawowej, ob. Czesława Galla, urządzane są często wieczory artystyczne i ciekawe pogadanki, obrazujące życie narodów Związku Radzieckiego. (B)

Dobrze wyposażona biblioteka

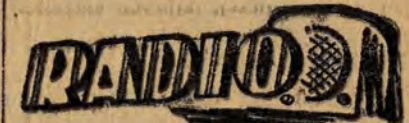
Biblioteka w gminie Szydłowie posiada obecnie przeszło tysiąc tomów. Znajdują się tu powieści piarzystwo społecznych, dzieła literatury pięknej, fachowe książki z dziedziny rolnictwa oraz biblioteczka klasyków marksizmu i leninizmu.

Biblioteka czynna jest w czwartki i soboty w godzinach od 15 do 18. Czytelnicy, których liczebność rośnie z każdym tygodniem utrzymują, że biblioteka powinna być otwarta codziennie a przynajmniej 4 razy w tygodniu.

Ulica Limanowskiego zostanie uporządkowana

Na łamach „Głosu Piotrkowskiego” ukazała się w swoim czasie notatka naszego korespondenta z Zakładów Drzewnych na Bugaju, pt. „Kiedy uporządkowana zostanie ulica Limanowskiego?”

W odpowiedzi na zamieszczone na łamach „Głosu Piotrkowskiego” pytanie, w Piotrkowie wyrażenie, stwierdzające, że ul. Limanowskiego będzie w najbliższym czasie uporządkowana.

Program na dzień 6 stycznia 1951 r.

6.55 Program dnia. 7.00 Muzyka rozrywkowa. 8.00 Dziennik. 8.20 Muzyka. 9.00 Koledy i pastorałki. 9.30 Proza. 9.45 Muzyka. 10.05 Skrzynka ogólna. 10.20 Muzyka. 11.10 Proza. 11.30 „Dzieło sztuki” — humoreska wg. A. Czechowa. 11.47 Konc. 12.15 Muz. polska. 13.00 Aud. humorystyczna na 14.00 „Wszelchnia Radłowa”. 14.20 Koncert Ork. Polskiego Radia. 15.15 Aud. dla świetlic dziecięcych. 16.00 Muzyka. 16.45 „Gamy w szachy”. 17.00 Dziennik. 17.20 Muzyka. 17.30 „Wieczór Trzech Króli”. 19.00 Koncert Orkiestry PR. 20.00 Dziennik. 20.30 Audycja masowa. 21.30 Koncert rozrywkowy. 22.00 „Idący w przyszłość” — montaż poetycki. 22.20 Koncert. Transm. z Pragi. 23.00 Ostatnie wiadomości. 23.10 Muzyka taneczna.

Książka, która uczy budować nowe życie

„ŚWIATŁO NAD ZIEMIĄ”

Siemiona Babajewskiego

dział ambitne plany — przekształca cenia przyrody kubańskiej.

Zaabsorbowany planami (i. ma rzeniami o wspaniałej przyszłości) Tutarinow popelnia zasadniczy błąd: lekceważy sobie prace przygotowawcze w terenie i — co gorsze — nie bierze pod uwagę zagadnienia kadr.

Powoduje to, że po publicznym przedyskutowaniu i po uchwaleniu w nastroju entuzjazmu zakrojonych na szeroką skalę planów zamarnowany zostaje drogocenny czas i nadchodzące zima muszą być przeprowadzone starymi środkami i metodami pracy, bez wprowadzenia do prac żniwnych energii elektrycznej.

Sprawa żniw staje się sygnałem ostrzegawczym. Trudne zadanie naprowadzenia Tutarinowa na właściwą drogę bierze na siebie sekretarz rejonowego komitetu partii, Mikołaj Kondratiew, doświadczony stary bolszewik. Umiętną krytyką i właściwym postępowaniem w stosunku do Tutarinowa doprowadza on do tego, że młody aktywista poznaje swoje

błędy, stara się je naprawić i zwraca swoją energię we właściwym kierunku. „Bitwa” o Tutarinowa została wygrana dzięki Kondratiewowi, który w pełni zasługuje na miano pozytywnego bohatera tej powieści. Psychologiczne ujęcie sylwetki tego człowieka jest wielkim osiągnięciem ideowo-artystycznym Babajewskiego, który stworzył postać żywą, sympatyczną, stanowiącą wzór postępowania prawdziwego komunisty.

Psychologia jest silną stroną piarstwa Babajewskiego. Nie znać go to jednak, by pisarz ten lubił „psychologizować”. Nie odnotowuje on beznamiennie wszystkich myśli, uczu i nastrojów swoich bohaterów, lecz umie przeprowadzić słuszną ich selekcję i pokazać poszczególne postacie przede wszystkim w działaniu. Dzięki temu opis przeżył psychicznych przestaje być formalistycznym chwytym nie mającym nic wspólnego z prawdą o człowieku, a staje się właściwie wykorzystanym instrumentem techniki piarstkiej. W jednym jedynym wypadku

można by mieć pod tym względem małą pretensję do autora. Postać przewodniczącego kolchozu „Krasny Kawalerist”. Chworostiankina przedstawiona została może nieco zbyt groteskowo, a jednocześnie została przez autora w pewnym sensie „prezenciona”.

Ta jedyna (bodajże) sprzeczność w powieści Babajewskiego nie osłabia w poważniejszym stopniu jej wartości i siły oddziaływania. Formowanie się charakterów ludzi radzieckich i walka o wysokie zalety moralne budowniczych komunizmu, będąc głównym tematem utworu, czyni go w pełni wartościowym dziełem literackim. Właściwie rozwinięte zagadnienie kadr oraz krytyki i samokrytyki czyni go cennym z ideowo-wychowawczego punktu widzenia.

Powieść Babajewskiego nie błądzi gdzieś na marginesie życia. Podejmuje temat bardzo typowy, charakterystyczny dla życia radzieckiego po zwycięstwie nad niemieckim faszyzmem. Plany przekształcenia przyrody i podniesienia poziomu życia kolchoźników

dzięki podjętej na szerszą skalę elektryfikacji wyrażają realne interesy i dążenia narodu radzieckiego, budującego obecnie komunizm, likwidują różnicę między miastem a wsią. Wszyscy zgadzają się z planami Tutarinowa i uważają, że należy je zrealizować. Więcej — są przekonani, że plany te zostaną zrealizowane.

Wydawało by się więc, że wobec tej „jedynomyślności” w powieści nie ma miejsca na konflikty. Rzecz przedstawia się jednak inaczej, gdyż walka starego z nowym ciągle trwa, gdyż poziom przygotowania ideowego nie u wszystkich jest jednakowo wysoki. Przeciwnie trudności i różnic, pełne zwycięstwo pomysłów nowatorskich możliwe jest jedynie dzięki zastosowaniu metody krytyki i samokrytyki, dzięki pomocy Partii, której głównym przedstawicielem jest w tej powieści sekretarz Kondratiew.

„Komunizm to władza radziecka plus elektryfikacja całego kraju” — powiedział Lenin. Słowa jego mogłyby być mottom po-

wieści Babajewskiego. Widać w niej wyraźnie, jak wielkie zmiany zaszły na wsi kubańskiej pod wpływem wprowadzenia elektryczności do kolchoźniczych chat. Ale proces elektryfikacji nie został jeszcze zakończony. Byłoby błędem, gdyby elektryfikacja została zbudowana jedynie po to, aby ludzie mogli czytać przy lepszym świetle, słuchać radia, czy też szybko i bez kłopotu smażyć i gotować potrawy na elektrycznej kuchence. Elektryczność musi dotrzeć jeszcze do narzędzi produkcji, musi usprawnić i przyspieszyć prace na polach.

Zdają sobie z tego sprawę ludzie radziecy, władza radziecka budująca komunizm. Walka ich po siada podwójny charakter. Jest walką o lepsze, bardziej wszechstronne i pełne zastosowanie techniki oraz walką o nowego człowieka.

Powieść Babajewskiego mówi o tym, że marsz do komunizmu jest wytyczoną i twórczą, świadomą pracą pod kierownictwem Partii i wodzą narodu radzieckiego Józefa Stalina.

Dzięki swym zaletom artystycznym i wartości wychowawczo-społecznej „Światło nad ziemią” jest cennym wkładem literata w dzieło budowy nowego życia, w realizację — komunizmu.

E. Martuszewski.

20 LAT temu

Co pisała prasa łódzka w dniu 6 stycznia 1931 r.

KTO ZAROBIL NA „MOŚCICACH“?

Gazety drukują skąpe wiadomości o wielkich oszustwach — popełnionych przez „sfery“ budujące zakłady nawozów sztucznych w Mościcach. Podobno afery sięga 40 milionów złotych.

PIOTRKOWSKIE HUTY SZKLANE ZAROBKI ROBOTNICZE OBNIŻAJĄ

Zarząd hut szklanych „Hortensja“ i „Kara“ w Piotrkowie zawiadomił robotników o przymusowej obniżce płac o 30 procent. Ponieważ robotnicy nie zgodzili się na obniżkę dyrekcja wyznaczyła termin wygaszenia pieców.

FALA STRAJKÓW W EUROPIE ZACHODNIEJ

W Anglii strajkuje już 200 tysięcy górników. Włókniarze angielscy za-

powiedzieli strajk na nadchodzący poniedziałek.

W Niemczech wybuchł strajk górników, którzy domagają się podwyżki płac i wstrzymania redukcji. W Lindfort i Botrop doszło do silnych starć z policją. Sa zabici i ranni.

W Szwecji — osiem tysięcy włókniarzy przystąpiło do strajku.

BANKRUCTWA TEATRÓW POLSKICH

Katastrofalna sytuacja gospodarcza odbija się również na życiu teatralnym. Gazety donoszą, że teatry polskie pracują deficytowo i grozi im ogłoszenie niewypłacalności.

Jednym z pierwszych, który ogłosił niewypłacalność jest Teatr Popularny w Poznaniu, prowadzony przez Wandę Siemaszkową. Artystyka dołożyła do tego teatru dwa miliony złotych.

Remilitaryzacja Niemiec i Japonii groźbą dla pokoju

W drugim punkcie Oredzja do ONZ Warszawski Kongres Obrońców Pokoju potępił kategorię wszelkie usiłowania i kroki, podjęte z pogwałceniem układów międzynarodowych, zabraniających remilitaryzacji Niemiec i Japonii. „Te usiłowania i kroki stanowią niezmiernie poważną groźbę dla pokoju. Domagamy się z naciskiem zawarcia traktatu pokojowego ze zjednoczonymi i zdemilitaryzowanymi Niemcami jak i z Japonią oraz wycofania wojsk okupacyjnych z obu tych krajów“.

Tak brzmi sformułowanie Oredzja Kongresu Warszawskiego, uchwalone w obliczu gorączkowej akcji remilitaryzacyjnej anglo-amerykańskich podżegaczy wojennych, którzy z Niemiec Zachodnich i Japonii pragną uczynić bazy wypadowe przeciwko młującym pokojom narodom Europy i Dalekiego Wschodu.

Amerykański „namiestnik“ — Mac Arthur od dawna już prowadzi na terenie Japonii podstępne akcje, zmierzające do odbudowania militarnego i gospodarczego potencjału tego kraju, który w planach warszawskich miałby odegrać rolę ogromnego arsenału i dostawcy „mięsa armatniego“ na potrzeby imperialistycznych agresorów i awanturników wojennych. Całkiem bezżenady organizowane są w Japonii formacje wojskowe, jak np. liczący kilkadziesiąt tysięcy ludzi t. zw. „rezerwy korpusu policyjny“, uzbrojony do zębów w ciężki sprzęt amerykański. Wypuszcza się na wolność setki i tysiące zbrodniarzy wojennych — oficerów i generałów, którzy obejmują funkcje kierownicze w tym „korpusie policyjnym“ albo też są wysyłani w charakterze „doradców“ na Tajwan do Czang Kajszyka czy na Koreę, Rekonstruowana przez Amerykanów japońska marynarka wojenna odgrywa poważną rolę w ich napaściowych operacjach przeciwko narodowi koreańskiemu, a ostatnio mówi się już o otwarciu o wyspce „ochotników“ japońskich na pomoc amerykańskim interwentom.

Tak jest na Dalekim Wschodzie. A co do Europy — nowojorskie i brukselskie uchwały „atlantycznych“ ministrów, powzięte pod dyktando Achesona, nie pozostawiają żadnych wątpliwości, że w zamiarach podżegaczy wojennych leży jak najszybsze stworzenie neo-hitlerowskiego Wehrmachtu i włączenie go, jako zbrodniczego składnika, do t. zw. „armii zachodniej“, pod dowództwem gen. Eisenhowera.

Forsowana gorączkowo remilitaryzacja Niemiec Zachodnich i odbudowa ciężkiego przemysłu niemieckiego mają posłużyć agresorom amerykańskim jako środki przygotowania do nowej wojny, zagrażając bezpieczeństwu narodów Europy, które w imię swej konsekwentnej polityki pokojowej — nie godzą się na szalejące koncepcje amerykańskich następów Hitlera i gotowe są przeciwstawić się tym koncepcjom wszelkimi możliwymi środkami.

Rzecz oczywista, że uzbrojenie Niemiec adenaerowskich i czynienie z nich narzędzi imperialistycznej polityki USA jest najzupełniej sprzeczne z układami i porozumieniami międzynarodowymi, a przede wszystkim z układem poczdamskim, pod którym widnieją podpisy przedstawicieli mocarstw zachodnich. Powstająca na zachodzie Niemiec groźba dla pokoju przybiera charakter szczególnie niebezpieczny i bezpośredni dla narodów sąsiadujących z Niemcami, które w latach 1939 — 1945 zaznały jarzma niemieckiego militarysty i niemieckiej ekspansji politycznej. My, Polacy, nie możemy ani na chwilę spuszczać z oczu faktu, że uzbrojenie trzicońskich landsknechtów — wbrew woli i chęci ogromnej większości mieszkańców Niemiec Zachodnich — od bywa się pod hasłem odwetu i rewizji granic na Odrze i Nysie. Te rewizjonistyczne zastrzyki propagandowe mają pobudzić pewne żywioły chwiejne i niezdecydowane, mają skierować na tory polityki amerykańskiej tych, którzy skłonni są dziś dawać posłuch rozsądnemu hasłu: „Ohne uns“ (Bez nas!). Dotychczas ta amerykańska kuracja przynosiła bardzo nikłe wyniki. Nie znaczy to jednak, by niemieccy obrońcy pokoju mogli spocząć na laurach, pozostawiając sprawy własnemu biegowi.

Przewodniczący Komunistycznej Partii Niemiec — Max Reimann w ogłoszonym niedawno artykule stwierdził, że „przygotowania remilitaryzacyjne odbijają się na poziomie życia ludności Niemiec Zachodnich, ponieważ prowadzą do zwiększenia kosztów okupacyjnych, podniesienia podatków i t. d.“. Jest to jeszcze jeden aspekt sprawy remilitaryzacji, aspekt wewnętrzny — niemiecki, nad którym dobrze powinien się zastanowić każdy mieszkaniec Trizonii, zanim zgodzi się wziąć amerykański karabin do ręki. Zdrowy rozsądek i instynkt samozachowawczy są to czynniki, które — na szczęście — sprawują, że amatorów tego rodzaju jest bardzo niewiele.

Reimann wskazuje dalej, że praska deklaracja 8 ministrów spraw za granicznych wskazała „drogę do zapewnienia pokoju i demokratycznej jednoci Niemiec; uchwały te wyrażają nie wyjątkowo ludności Niemiec Zachodnich, kto pragnie wojny, a kto występuje w obronie pokoju, dowodzą, że mocarstwa imperialistyczne są wrogami narodu niemieckiego, a ZSRR i kraje demokracji ludowej jego przyjaciółmi“.

Opierając się na uchwałach praskich, które są zgodne z duchem i literą układu poczdamskiego Związek Radziecki wierny swej polityce obrony pokoju, wystąpił, jak wiadomo, z propozycją zwołania konferencji czterech mocarstw (ZSRR, USA, W. Brytania i Francja) w celu ostatecznego i pokojowego uregulowania kwestii niemieckiej, jako kluczowego w tej chwili zagadnienia z punktu widzenia pokoju i bezpieczeństwa Europy. Po długich namysłach i wahanach, mocarstwa zachodnie udzieliły odpowiedzi wymijającej i wykrętnej, której celem jest odwołanie sprawy, a jeśli się uda — uniemożliwienie w ogóle zwołania konferencji. Rozmowy i rokowania przy wspólnym stole obrad nie są na ręce podżegaczom imperialistycznym, łatwo bowiem zdemaskowałyby przed całym światem ich zbrodnicze plany i zamiary.

Ta, nie będąca zresztą niespodzianką, postawa rządów zachodnich wobec sprawiedliwej i racjonalnej propozycji wielkiego obrońcy pokoju — Związku Radzieckiego nakłada na wszystkich, którzy stoją w szeregach światowego frontu antywojennego, obowiązek wzmożonej czujności i zaostrożnej walki przeciwko remilitaryzacyjnym planom „atlantycznych“ agresorów. Narod niemiecki, który po obu stronach Łaby zrozumiał już niebezpieczeństwo remilitaryzacji i wystąpił przeciwko niej, oczekuje poparcia dla swego „ruchu oporu“ ze strony wszystkich uczciwych i aktywnych bojowników o pokój świata, ze strony tych setek milionów ludzi wszystkich kontynentów, dla których uchwały Kongresu Warszawskiego są nie tylko apelem, lecz i zobowiązaniem do czynnej i skutecznej akcji. Jedność, zwartość i stanowczość działania światowego frontu obrońców pokoju — to niezawodna rękojmia ostatecznego zwycięstwa!

B. D.

Czy Spójnia powtórzy swój zeszłoroczny sukces?

Koszykowska męska, to dyscyplina sportowa coraz to lepiej rozwijająca się na terenie naszego miasta i województwa. Świadczy o tym udział aż dwu drużyn (Spójni i Włókniarza) w I lidze koszykowej i zdobycie przez pierwszą z nich w roku ubiegłym tytułu mistrzowskiego.

Ze względu na bliski start do drugiej rundy rozgrywek ligi koszykowej, decydującej, warto teraz szczerze gołnie zainteresować się tą dziedziną i ewentualnymi szansami Spójni na zdobycie tytułu mistrzowskiego.

GDANSK NA CZELE

Na półmetku, na czele tabeli znalazła się Spójnia — Gdańsk. Spójnia — Łódź zajmuje drugie miejsce. Na trzecim jest Kolejarski z Poznania, mający jednakową ilość punktów ze Spójnią, ale gorszy stosunek koszy.

Nie ulega wątpliwości, że walka o tytuł rozegra się właśnie pomiędzy tymi trzema zespołami, a trzeba przyznać, że tegoroczne szanse łodzian są znacznie mniejsze, aniżeli w roku ubiegłym.

Przed wszystkim odszedł Mokwiński, pomimo swej nieobczajności najlepszy gracz zespołu. Zastępujący go Dowgird, zawodnik rutynowany, wielokrotny reprezentant Polski, jest zbyt powolny i nie wnosi już do zespołu temperamentu swego poprzednika. I jeszcze jedna sprawa, bodaj najważniejsza. Łódzka Spójnia

nie pomyślała, a jeżeli tak, to zbyt późno o wychowaniu rezerwy, o zabezpieczeniu sobie dopływu młodych sił, zawodników mniej rutynowanych, ale pełnych werwy, ambicji, zaciętości i energii.

O ile w roku bieżącym brak dostatecznej ilości rezerwy nie będzie miał dla drużyny Spójni decydującego znaczenia, to już w latach następnych przyszłość jej stoi pod znakiem zapytania.

Powracając do sprawy tytułu mistrza, to naszym zdaniem najwięcej szans na jego zdobycie ma zespół Spójni z Gdańska, drużyna najlepiej zaawansowana pod względem technicznym.

WŁÓKNIARZ ROBI NIESPODZIANKĘ

O drugim reprezentancie Łodzi w I lidze koszykowej — drużynie Włókniarza — mówił się na początku sezonu, jako o pewnym kandydacie do spadku. A tu tymczasem przyjemna niespodzianka. Nie tylko, że nie ma mowy o odejściu z I ligi, ale po serii zwycięstw nad pretendentami do tytułu, Włókniarz ulepsował się pewnie na czwartym miejscu w tabeli i stanowi zespół, z którym muszą się liczyć nawet ci najlepsi.

Gdzie szukać przyczyny tych sukcesów, znacznego podniesienia się formy? W przejściu na nowoczesny system gry, szybki, agresywny (ale nie brutalny), w strzelaniu do kosza z każdej pozycji, wielkiej ambicji, jaka cechuje cały zespół. Tak mogą i potrafią grać tylko młodzi i oni to właśnie stanowią trzon drużyny, wszystko zawodnicy, którzy

od ubiegłego roku poczynili olbrzymie postępy.

Włókniarz, jeżeli tylko nie poprzestanie w pracy nad sobą, nie spocznie na laurach, jest drużyną przyszłości. Groźny przeciwnik już obecnie, może w roku przyszłym zająć jedno z czołowych miejsc w tabeli.

Noworoczny Konkurs Sportowy

Zadaniem uczestników Konkursu jest odgadnięcie, jaką dyscyplinę sportową uprawia narciarz, przedstawiony na rysunku, zamieszczonym obok.

Czytelnicy, biorący udział w konkursie, powinni codziennie wyciąć zamieszczony w naszej gazecie kupon i czytelnie go wypełnić. Po skompletowaniu 8 kuponów należy je przesłać do redakcji „Głosu Robotniczego“ (Łódź, ulica Piotrkowska 86, III piętro) w zamkniętej kopercie z napisem: „Noworoczny Konkurs Sportowy“ do dnia 15 stycznia 1951 roku włącznie.

Konkurs Sportowy

Nazwisko .....

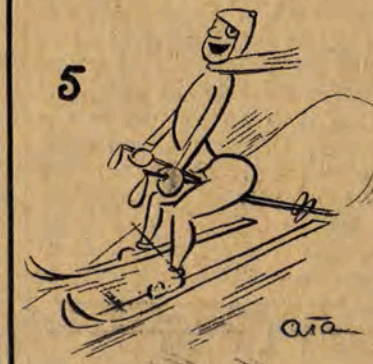
Imię .....

Adres .....

Miejsce pracy .....

Rysunek Nr 5

przedstawia .....

Władysław Rymkiewicz

65

Ziemia wyzwolona

Powieść

(Dokończenie)

Rozłożył ręce. — Więc za mój błąd, za moją winę, za szkodę, jaką zrobiłem spółdzielni, niech mnie sąd koleżeński sadi. Wypowiedź Nowocienia była, zdaniem Kłysa, przykładem i wywarła na zebranych silne wrażenie. Przez uświadomienie sobie swego błędu, przez przyznanie się do winy i słuszną, surową ocenę swego szkodliwego postępowania Nowocienia umożliwił sobie i innym kolegom przezwyciężenie i unicestwienie na przyszłość podobnych błędów.

Do sądu koleżeńskiego — opowiadał Kłys — został wybrany Kwadrans, brygadzysta. Drugim był Stolarek, jeden z naszych najbardziej aktywnych zetempowców, bardzo obowiązkowy i wymagający wiele od siebie i od innych. Trzecia — Bronka.

Kłys wyluskał papierosa z płaskiego pudełka z bakelitu, podsunął go mu przez instruktora, zapalił i wydmuchując siwe pióropusze dymu opowiadał: — Za namową Modraka, wprosiłem się na protokółanta. Modrak, widząc, obawiał się, żeby nasi sędziowie nie przeholowali i nie ukarali Nowocienia za surowo. Ja, nieoficjalnie, miałem służyć radą i doświadczeniem i działać hamująco w wypadku, gdyby młodzi ludzie się zapędzili.

Pierwszy z głosujących, Kwadrans, wypowiedział się za udzieleniem Nowocienowi nagany z ostrzeżeniem. Taki wyrok wydał mi się za łagodny. Następny, Stolarek, przegiął pałkę w drugą stronę; jego zdaniem należało Nowocienia wyzuczyć ze spółdzielni. Czekalem co powie Bronka. Jeżeli by Bronka poparła Stolaraka, wówczas sprawa mogłaby przyjąć dla oskarżonego groźny obrót. Liczyłem się jednak z tym, że wobec krańcowo odmiennego stanowiska Kwadransa wywiąże się dyskusja, a wtedy będę miał okazję wtrącić moje trzy grosze i wyperswadować sędziom zastosowanie najwyższego wymiaru kary, jaką jest usunięcie ze spółdzielni. Na szczęście okazało się to zbyt bezczelne. Bronka fuknęła na Stolaraka: „Co wy, kolego? Zaraz — wyrzucicie“! Poparł ją flegmatyczny Kwadrans: „Nie tak ostro, Stolarek! Nie jest się tak gorąco, jak się gotuje“. Na co znów Bronka: „Pierwej trochę

pomyślcie. Dokąd pójdzie jak go wyrzucim? Toć on tu jest z nami jak w swoim domu. Chećcie go wygonić na ulicę“.

Majewski popatrzył znów na swe ręce. — Jaki zapadł wyrok? Kłys wstał i otworzył okno. Orzeźwiający chłód nocy wpłynął do izby.

— Wydali wyrok — rzekł — skazujący Nowocienia na nagane z ostrzeżeniem i potrąceniem z zarobku siedmiu dniówek obrachunkowych oraz na zapisanie kary do jego akt personalnych.

— No, a jaki wynik akcji żniwej? — zapytał Majewski.

— We współzawodnictwie z „Brygadą Młodych“, naturalnie, przegraliśmy, ale różnica punktów była niewielka.

Niewielka? — zdziwił się instruktor. — Pomimo uszkodzenia żniwiarki?

— O wyniku zdecydowała postawa naszej młodzieży, która dała z siebie wszystko. Nigdy jeszcze nasze dziewczęta i chłopcy, powiadam wam, nie pracowali z takim bezprzykładnym poświęceniem i zapamiętaniem. A wiecie, co im dodało ognia do pracy?

Kłys wyciągnął rękę w kierunku, jak niegdyś wskazywał Nowocien mówiąc o Lubienicy.

Majewski podniósł się z ławy, podszedł do okna i spojrział we wskazanym kierunku. Z lewej strony pod gwiaździstym niebem widać było w świetle bezkłępczycowej nocy daleką czarną masę zabudowań, wynurzających się z morza białych mgieł, które opadały i rozciągały się jak warstwy tiulu, płasko nad ziemią.

— Świadomość — mówił Kłys — i chęć udowodnienia, że nasza zespołowa praca jest lepsza od zacofanej gospodarki indywidualnej...

Kłys przeczesał energicznie palcami włosy.

— Oprócz tego, naturalnie, ambicja, żeby nie być sromotnie przegrany mi we współzawodnictwie z „Brygadą Młodych“.

A u wielu — również gniew i oburzenie na wroga, że stosuje takie nikczemne sposoby, jakie zdemaskowaliśmy na przykładzie z Nowocieniem. Ale te doświadczenia scementowały i wzmocniły nasz zespół. Teraz już jesteśmy inni! Teraz już się nie damy, przeciwnie teraz my przejdziemy do ataku!

Majewski położył rękę na ramieniu Kłysa.

— Dźwignijście się, to pewne. Pamiętajcie chyba, że podobna sytuacja była w „Brygadzie Młodych“?

— A, rzeczywiście! — podchwycił Kłys żywo. — Im też współzawodnictwo pomogło ruszyć naprzód.

— Współzawodnictwo i samokrytyka — dodał Majewski — to są potężne siły rozwoju człowieka i społeczeństwa.

Patrząc na kontury wsi, wynurzającej się z topieli białych mgieł, powtórzył: — Potężne siły, które nam dadzą zwycięstwo...

KONIEC

Ostatnio odbyły się w Zakopanem zorganizowane przez Polski Związek Narciarski pierwsze masowe zawody na odznakę „Sprawny do pracy i obrony“.

Na zdjęciu: młodzi narciarze na trasie biegu. Foto-AR.

100 tysięcy odznak SPO

W dniu 4 bm. odbyła się w CRZZ odprawa referentów w. f. Rad Głównych Zrzeszeń Sportowych i referentów kultury fizycznej ORZZ. Na odprawie kierownik sekcji SPO i wychowania fizycznego CRZZ tow. Boski omówił plan pracy na rok 1951. Według planu wydziału kultury fizycznej CRZZ 100 tysięcy sportowców związków zawodowych zdobędzie odznakę SPO w roku 1951. Mistrzostwa Zrzeszeń Sportowych w roku bieżącym będą jednocześnie eliminacjami poszczególnych Zrzeszeń na wszystkich szczeblach do prób na SPO.

Na konferencji omówiono również sprawę jednolitego kalendarza imprez sportowych na rok 1951. Najbliższym zadaniem klubów i kół sportowych przy zakładach pracy będzie masowa akcja gimnastyki do prób SPO oraz turnieje piłki siatkowej kół sportowych.

Dzisiejsze imprezy SPORTOWE

Godz. 10 — w sali Ogniwa, przy ul. Pogonowskiego 82, półfinały i finały pierwszego kroku bokserskiego.
Godz. 11 — rewia na lodowisku Ogniwa w Parku Poniatowskiego.
Godz. 16 — w hali Zrzeszenia Sportowego „Włókniarz“ na Widzewie, zawody bokserskie o drużynowe mistrzostwo klasy B pomiędzy Stalą (Łódź) a Związkowcem (Radomsko).

Towarzyskie spotkanie

W dniu 7. bm., o godz. 10, rozegra się spotkanie przy ul. Kilińskiego 177 towarzyskie spotkanie w tenisie stołowym pomiędzy WZKS Ogniwo a ZKS Spójnia.